

Bir Resme Bir Şiir Boşalan Hanay Evler

– S.SAMYELİ · 22 Ağustos 2012

Bir Temmuz akşamında hicret ettim sılama
Tuzlu terim kurudu mevsim orda kışımış
Sonunda geldim diye haber saldım halama
Halam rahmetli olmuş hanay evi boşumuş

Kurumadan gözyaşım baba yurduma vardım
Mazi gönlümde yara bitmez eleme kardım
Duvarda resmi vardı söküp bağrıma sardım
Sanki yaşananların hepsi birer düşümüş

Görmese de gözleri ninem yola bakardı
Çocuklar düşer diye gaz lambası yakardı
Tutunur duvarlara sahanlığa çıkardı
Ama olsa da ninem temelde ki taşımış

Çardağa serilince üç sofralık yer bezi
On dokuz torun idik tek tek sayardı bizi
Çoğumuz dişeyliydik pek de sevmezdi kızı
Er çocuğu dediğin gözünde ki yaşımış

Duvar içinde dolap köşede tahta seki
Destilik dedikleri sekinin uç da eki
Bir dilim kuru ekmek hiç görmedik ki keki
Birlikte yenen çorba en kıymetli aşımış.

Bayram arifesinde bir araya gelirdik
Evi badana yapar kapı camı silerdik
Gündüz çok yorulsak da sabaha dek gülerdik
Yaşadığımız anlar demek ki bir düşümüş

Şimdi harabe olmuş o hanaydan yapımız
Menteşesi küf tutmuş açılmıyor kapımız
İki sala arası üç günlükmüş tapumuz
Dünya dedikler han ne yazık ki boşumuş

707...21.08.2012

Safiye Samyeli